

изъ ржцѣтъ му, а игумена Паисий си опули очитѣ и се усмихваше отъ всичкото си сърдце.

— Само ти липсваше при виното и при тютюня, шекерено момиче! Ела тука душичке.— Той поиска да привлѣче къмъ себе си дѣвойката, но тя ловко се отвърна.

— Вѣйводо на Добруджа! Мене ме прати при тебе вѣйводата на Котелъ.

— Ами гдѣ сж знаковетѣ?

Мария му подаде една металическа дъсчица съ орелъ и съ надписи: Той я разглѣда отъ всички страни.

— Така, така, това е той. Но какво той иска? да вървя въ Балкана ли? Но азъ нѣмамъ нито хора, нито пари. У комитетитѣ всичко е на книга, на дѣло нищо. Дяволъ да я вземе такава работа!

— Той иска да поговори съ тебе.

— Нека дойде. Слава Богу, има у насъ и винце и тютюнъ. Нека дойде да поговоримъ за каквото му е нужно.

— Но той желае да знае нѣма ли тукъ нѣкаква опасностъ; той е заедно съ Кючюкъ-Стефанъ.

— Ами четата на Стефана?

— Разбита; трима убити, двама легко ранени, а самъ Стефанъ е цѣлъ и невръдимъ.

— Ето какъ? Ангеле, какво ти писа на комитета, рѣче той, като се обръщаше къмъ калугерина.

— Ти както заповѣда вѣйводо, че Кючюкъ-Стефанъ съ трисга отборъ киселжини трѣгна за Дели-Орманъ, че се сбиратъ други чети, но че трѣбва, колкото е възможно по-скоро да испратятъ пари.

— Да, азъ така казвахъ; пари трѣбвалъ, пари. Писмото испратено ли е?

— Урѣди два дена.

— Да почакаме, може би ще испратятъ пари, тогава работата ще се урѣди, ами какво ще направимъ съ вѣйводата? Посвѣтвай се съ калугеритѣ. Момата заведи въ нѣкое българско семейство; ний не трѣбва да я държимъ тукъ: не е далечъ до бѣда отъ вѣйводата, ако тя е негсва, нѣ кучвитъ синъ. Виждѣ, че ни е зацѣли по-своему, или съ ятагана по челото, или съ камата въ сър-